

31998L0006

18.3.1998.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 80/27

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 98/6/EK
(1998. gada 16. februāris)
par patērētāju aizsardzību, norādot patērētājiem piedāvāto produktu cenas**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 129.a panta 2. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu (1),

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu (2),

lemjot saskaņā ar Līguma (3) 189.b pantā paredzēto kārtību, ņemot vērā Samierināšanas komitejas 1997. gada 11. novembrī apstiprināto kopīgo dokumentu,

- (1) tā kā pārrēdzama tirgus darbība un pareiza informācija nāk par labu patērētāju aizsardzībai un veselīgas konkurences radīšanai uzņēmumu un produktu starpā;
- (2) tā kā patērētājiem jāgarantē augsts aizsardzības līmenis; tā kā Kopienai jāsniedz savs ieguldījums konkrētas darbības veidā, kas atbalstītu un papildinātu dalībvalstu īstenoto politiku saistībā ar precīzu, pārrēdzamu un nepārprotamu informāciju patērētājiem par viņiem piedāvāto produktu cenām;
- (3) tā kā Padomes 1975. gada 14. aprīļa Rezolūcija par Eiropas Ekonomiskās kopienas sākotnējo patērētāju aizsardzības un informācijas politikas (4) programmu un Padomes 1981. gada 19. maija Rezolūcija par Eiropas Ekonomiskās kopienas patērētāju aizsardzības un informācijas politiku (5) paredz kopīgus principus cenu norādīšanā;

(4) tā kā šos principus nosaka Direktīva 79/581/EEK par cenu norādīšanu dažiem pārtikas produktiem (6) un Direktīva 88/314/EEK par cenu norādīšanu nepārtikas produktiem (7);

(5) tā kā saikne starp produktu vienības cenu un to fasēšanu iepriekš noteiktos daudzumos vai masas vienībās atbilstīgi diapazona vērtībām, kas pieņemtas Kopienas līmenī ir izrādījušies pārāk sarežģīta, lai to izmantotu; tā kā tādējādi šī saikne jāatceļ, lai ieviestu jaunu vienkāršotu sistēmu atbilstīgi patērētāja interesēm, neietekmējot iesaiņojuma standartizācijas noteikumus;

(6) tā kā pienākums norādīt pārdošanas cenu un vienības cenu dod ievērojamu ieguldījumu patērētāju informācijas uzlabošanā, jo tas ir vieglākais ceļš, kā patērētājiem dot iespēju novērtēt un salīdzināt produktu cenu vislabākajā veidā, un tādējādi izdarīt uz informāciju un vienkāršiem salīdzinājumiem balstītu izvēli;

(7) tā kā tādējādi jābūt vispārējam pienākumam norādīt gan pārdošanas, gan arī vienības cenu visiem produktiem, izņemot produktus, ko pārdod bez iesaiņojuma un kam pārdošanas cenu nevar noteikt, kamēr patērētājs nenorāda, cik daudz šā produkta iegādāsies;

(8) tā kā jāņem vērā fakts, ka dažus produktus parasti pārdod citos daudzumos nekā viens kilograms, viens litrs, viens kvadrātmeters vai viens kubikmeters; tā kā tādējādi ir lietderīgi ļaut dalībvalstīm noteikt to, ka vienības cena attiecas uz vienu atšķirīgu daudzuma vienību, ņemot vērā produkta veidu un daudzumus, kādos to parasti pārdod attiecīgajā dalībvalstī;

(9) tā kā pienākums norādīt vienības cenu zināmos apstākļos var radīt pārmērīgu apgrūtinājumu dažiem sīkiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem; tā kā dalībvalstīm tādējādi jāļauj šādu prasību neievērot attiecīga pārejas perioda laikā;

(1) OV C 260, 5.10.1995., 5. lpp. un OV C 249, 27.8.1996., 2. lpp.

(2) OV C 82, 19.3.1996., 32. lpp.

(3) Eiropas Parlamenta 1996. gada 18. aprīļa atzinums (OV C 141, 13.5.1996., 191. lpp.). Padomes 1996. gada 27. septembra kopīgā nostāja (OV C 333, 7.11.1996., 7. lpp.) Eiropas Parlamenta 1997. februāra lēmums (OV C 85, 17.3.1997., 26. lpp.). Eiropas Parlamenta 1997. gada 16. decembra lēmums un Padomes 1997. gada 18. decembra lēmums.

(4) OV C 92, 25.4.1975., 1. lpp.

(5) OV C 133, 3.6.1981., 1. lpp.

(6) OV L 158, 26.6.1979., 19. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/58/EK (OV L 299, 12.12.1995., 11. lpp.).

(7) OV L 142, 9.6.1988., 19. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/58/EK (OV L 299, 12.12.1995., 11. lpp.).

(10) tā kā dalībvalstīm jāpatur tiesības arī atteikties no pienākuma norādīt vienības cenu tādiem produktiem, kuriem šāda cenas norādīšana nebūtu lietderīga vai radītu apjukumu, piemēram, kad daudzuma norāde cenas salīdzināšanas nolūkā nav iespējama, vai arī gadījumos, kad dažādus produktus pārdod vienādā iesaiņojumā;

2. pants

(11) tā kā nepārtikas precēm dalībvalstīm ir atļauts izveidot tādu produktu vai produktu kategoriju sarakstu, attiecībā uz kurām pienākums norādīt vienības cenu paliek spēkā nolūkā veicināt ieviestās sistēmas pielietošanu;

(12) tā kā Kopienas līmeņa noteikumi var nodrošināt vienādību un pārredzamu informāciju, kas iekšējā tirgū dos labumu visiem patērētājiem; tā kā jaunā vienkāršotā pieeja ir gan nepieciešama, gan arī nodrošina šā mērķa sasniegšanu;

(13) tā kā dalībvalstīm jāpārlicinās par to, ka šī sistēma ir efektīva; tā kā sistēmas pārredzamība jāsauglabā arī tad, kad būt ieviests eiro; tā kā šajā nolūkā jāierobežo maksimālais norādāmo cenu skaits;

(14) tā kā īpaša uzmanība jāpievērš sīkajiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem; tā kā šajā nolūkā Komisijai savā ziņojumā par šīs direktīvas piemērošanu, kas jāsniedz ne vēlāk kā trīs gadus pēc 11. panta 1. punktā minētā datuma, īpaša uzmanība jāveltī pieredzei, kas gūta, piemērojot direktīvu sīkajiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem, cita starpā, attiecībā uz tehnoloģijas attīstību un vienotas valūtas ieviešanu; tā kā šim ziņojumam, ņemot vērā 6. pantā minēto pārejas periodu, jāpievieno priekšlikums,

Šajā direktīvā:

- “pārdošanas cena” nozīmē produkta vienības vai dotā daudzuma galīgo cenu, ieskaitot PVN un visus citus nodokļus;
- “vienības cena” ir galīgā cena par vienu produkta litru, vienu metru, vienu kvadrātmetru vai vienu kubikmetru vai vienu atšķirīgu daudzuma vienību, ko plaši un parasti izmanto attiecīgajā dalībvalstī attiecīgo produktu tirdzniecībā, ieskaitot PVN un visus citus nodokļus;
- “neiesaiņoti produkti” ir produkti, kas nav iesaiņoti un kurus mēra patērētāja klātbūtnē;
- “tirgotājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas pārdod vai piedāvā produktus, kas attiecas uz tās komerciālo vai profesionālo darbību;
- “patērētājs” ir jebkura fiziska persona, kas iegādājas produktu nolūkos, kas neattiecas uz viņas komerciālo vai profesionālo darbību.

3. pants

1. Pārdošanas vai vienības cenu norāda visiem 1. pantā minētajiem produktiem, un vienības cenas norādīšanu paredz 5. panta noteikumi. Vienības cena nav jānorāda, ja tā sakrīt ar pārdošanas cenu.

2. Dalībvalstis var nolemt nepiemērot 1. pantu attiecībā uz:

- produktiem, kas piegādāti pakalpojuma sniegšanas gaitā,
- izsolēm, mākslas darbu un senlietu pārdošanu.

3. Produktiem, kurus pārdod neiesaiņotus, jāuzrāda tikai vienības cena.

4. Visām reklāmām, kurās minēta 1. pantā minēto produktu pārdošanas cena, jānorāda vienības cena, kā noteikts 5. pantā.

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

4. pants

1. pants

Šīs direktīvas mērķis ir noteikt pārdošanas cenas un mērvienības cenas norādīšanu produktiem, ko tirgotāji piedāvā patērētājiem, lai uzlabotu patērētāju informāciju un veicinātu cenu salīdzināšanu.

1. Pārdošanas cenai un vienības cenai jābūt nepārprotamai, viegli nosakāmai un skaidri salasāmai. Dalībvalstis var noteikt, ka norādāmo cenu skaits ir ierobežots.

2. Vienības cena attiecas uz daudzumu, kas deklarēts saskaņā ar valsts un Kopienas noteikumiem.

Ja valsts vai Kopienas noteikumi paredz neto tīrsvara un neto sausā tīrsvara norādīšanu zināmiem fasētiem produktiem, pietiek norādīt neto sausā tīrsvara vienības cenu.

5. pants

1. Dalībvalstis var atteikties no pienākuma norādīt vienības cenu produktiem, kuriem šāda norādīšana nebūtu lietderīga konkrētā produkta veida vai izmantošanas nolūka dēļ, vai arī ja tas varētu radīt neskaidrības.

2. Lai īstenotu 1. punktā paredzēto, dalībvalstis var izveidot sarakstu nepārtikas produktiem vai produktu kategorijām, uz kurām tomēr attiecas prasība norādīt vienības cenu.

6. pants

Ja pienākums norādīt vienības cenu rada pārmērīgu apgrūtinājumu dažiem sīkiem mazumtirdzniecības uzņēmumiem pārdošanā esošo produktu sortimenta, tirdzniecības telpu, tirdzniecības vietas rakstura vai arī specifisku tirdzniecības apstākļu dēļ, kur produkts nav patērētājam tieši pieejams, vai arī cita veida uzņēmumiem, kā piemēram, zināma veida ceļojošajā tirdzniecībā, dalībvalstis pārejas periodā pēc 11. panta 1. punktā minētās dienas var noteikt, ka pienākums norādīt vienības cenu visiem produktiem, izņemot tos, kurus nefasētus pārdod iepriekšminētie uzņēmumi, nav piemērojams, ievērojot 12. pantu.

7. pants

Dalībvalstīm jāparedz atbilstīgi pasākumi attiecīgo personu informēšanai par valsts tiesību aktiem, ar kas pārņem šo direktīvu.

8. pants

Dalībvalstīm jānosaka sankcijas par pārkāpumiem valsts noteikumos, kas pieņemti, īstenojot šo direktīvu, un jāveic visi pasākumi, kas nepieciešami, lai nodrošinātu šo noteikumu izpildi. Tādām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

9. pants

1. Deviņu gadu pārejas periodu, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 29. novembra Direktīvā 95/58/EK, ar ko

groza Direktīvu 79/581/EEK par patērētāju aizsardzību, norādot pārtikas produktu cenas, un Direktīvā 88/314/EEK par patērētāju aizsardzību, norādot nepārtikas produktu cenas ⁽¹⁾, pagarina līdz šīs direktīvas 11. panta 1. punktā minētajai dienai.

2. Direktīvas 79/581/EEK un 88/314/EEK atceļ ar šīs direktīvas 11. panta 1. punktā minēto dienu.

10. pants

Šī direktīva neattur dalībvalstis no tādu noteikumu pieņemšanas un izmantošanas, kas ir labvēlīgāki attiecībā uz patērētāju informāciju un cenu salīdzinājumu, neietekmējot viņu pienākumus, ko nosaka Līgums.

11. pants

1. Dalībvalstis stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai ne vēlāk par 2000. gada 18. martu izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to tās tūlīt informē Komisiju. Noteikumi stājas spēkā ar šo datumu.

Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus tos savus tiesību aktus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. Dalībvalstis dara zināmus noteikumus, kas paredz 8. pantā minētās sankcijas un visus vēlāk izdarītos grozījumus.

12. pants

Ne vēlāk kā trīs gadus pēc 11. panta 1. punktā minētās dienas Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei vispusīgu ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, jo īpaši par 6. panta piemērošanu, kopā ar priekšlikumu.

⁽¹⁾ OV L 299, 12.12.1995., 11. lpp.

Uz šā pamata Eiropas Parlaments un Padome pārskata 6. panta noteikumus un rīkojas saskaņā ar Līgumu trīs gadu laikā pēc brīža, kad Komisija ir iesniegusi pirmajā daļā minēto priekšlikumu.

13. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

14. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1998. gada 29. februārī

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētājs

J. M. GIL-ROBLES

Padomes vārdā —

Priekšsēdētājs

J. CUNNINGHAM